

større, maa de søge ad andre Veje, gaa ad den holstenske Kanal eller gennem Store-Bælt, eller ogsaa gaa gennem Flinterenden. De større Skibe kunne ikke komme gennem Drodden. Da det kun drejer sig om et kort Stykke, en Strækning af omtrent en halv Mil, hvor en saadan Uddybning vilde være nødvendig, forekommer det mig, at Spørgsmaalet ikke kan være af stor finansiell Betydning. Derimod mener jeg, det kunde have sin Betydning baade for vor By, for vore Lodser og i flere Henseender; at Øresund atter kunde blive en af Handelsens Hovedveje, saa at de større Skibe kunde passere der igennem. Jeg vil atter henlede Opmærksomheden paa denne Sag og haaber, at man fra Regeringens Side vil vise denne Sag Opmærksomhed, saa at vi maaske i en nær Fremtid kunde se et Forslag fra Regeringen i den Retning.

Krabbe: Det er et Ændringsforslag, jeg har tilladt mig at stille, som jeg vilde sige et Par Ord til Gunst for. Det angaar „Den danske Turistforening“. Den ærede Ordfører omtalte Udvalgets Forslag om at nægte de paa Finanslovsforslaget opførte 3,000 Kr. til Foreningen; til min Glæde omtalte han det ikke anderledes end i meget rosende Ord om „Den danske Turistforening“s Virksomhed. Jeg vil tillade mig til disse rosende Ord at føje dette, at „Den danske Turistforening“ væsentlig maa betragtes under det Synspunkt, at det er en Turistforening i et lille Land. Turistforeninger findes over hele Verden, men deres Virksomhed er væsentlig forskellig i de smaa Lande og de store Lande. I de smaa Lande, særlig i Danmark, har Turistforeningen en dobbelt Betydning, dels den at skaffe Landets Beboere ny Indtægt, nemlig ved at faa Udlandets Turister herind, dels den ikke mindre at skaffe det lille Land en Styrkelse i dets Stillings Anseelse derved, at Udlændinge faa et Kendskab til Landet og Folket, som de ellers ikke vilde have faaet. Dette sidste er en Styrkelse, som man ikke maa undervurdere for et lille Land, der ikke kan imponere Verden ved sin væbnede Magt. „Den danske Turistforening“ har i høj Grad virket for disse Formaal; den har i Forhold til sine Midler udrettet overordentlig meget. Men foruden dette at gavne vort Land i dets Forhold til Udlandet, har „Den danske Turistforening“ desuden virket for noget, der er af ganske særegen Betydning, nemlig for det gode Forhold mellem Undersaatterne i forskellige Dele af det danske Rige.

Det Tog, som „Den danske Turistforening“ satte i Gang til Island, har haft en Betydning, som et saadant Tog ganske sjældent har. Man kan sige, at det i Virkeligheden har ydet et meget betydeligt Bidrag til den gode og hjertelige Stemning, som arbejder sig frem mellem vort gamle Biland og Hovedlandet. „Den danske Turistforening“ har sin Fortjeneste altsaa ikke blot derved, at den drager Udlændinge hertil, at den styrker Landets Anseelse, men ogsaa i det rent nationale derved, at den har givet et betydningsfuldt Bidrag til et godt Forhold mellem Dele af Befolkningen i det danske Rige. For dem, der ikke nærmere kende „Den danske Turistforening“, ligger det maaske nær at tænke, at dens Virksomhed skulde have nogen Erhvervs karakter for Foreningen eller dem, der staa i Forbindelse dermed. Til en saadan mulig Betragtning vil jeg sige, at det er ikke alene en fuldstændig uegennyttig Virksomhed af alle dem, der have med den at gøre, men det er en meget opofrende Virksomhed baade med Hensyn til Tid og med Hensyn til Penge. Naar Udvalget har tænkt at spare det Bidrag, som Statskassen i et Par Aar har givet dertil, er det naturligvis et Led i den prisværdige Bestræbelse for at spare, hvor spares kan. Det er meget naturligt. Men her tror jeg, man tillige har haft en anden Betragtning for Øje, vistnok den, at Foreningen jo har haft dette Bidrag i nogle Aar, og man har ment, at det lettelig vilde blive paa den Maade fast, at det bevilgedes hvert Aar, uden at der gjordes Rede for Foreningens vedblivende understøttelsesværdige Virksomhed. Man har villet forhindre noget saadant. For dette Tilfældes Skyld har jeg tilladt mig at foreslaa, om man ikke kunde give et Bidrag saaledes, at man sætter Bidraget i Aar som et Led af en 5-aarig Bevilling. Nu har „Den danske Turistforening“ haft Bidraget i 3 Aar paa Finansloven. Hvis man giver det for det fjerde Aar og sætter det som Led i en 5-aarig Bevilling, saa er enhver Frygt fjernet for, at det umærkelig skulde gaa ind som fast Bidrag paa Finansloven. Jeg tillader mig at anbefale Sagen til Velvillie. Jeg tror, „Den danske Turistforening“ fortjener i fuldt Maal en Støtte af Statskassen. — Se vi hen til vore Nabolande, Sverige og Norge, da støtte de deres Turistforeninger i højere Grad end vi, og det uagtet de allerede af Naturen ere udstyrede som Turistlande, hvilket Danmark ikke er. I Sverige giver Statskassen 3,000 Kr., og i Norge med dets